

842 - שיעור 25th Anniversary of the Shul

I. הכרה בטובת ה' יתריך אנו משבחים להקב"ה שהחינו וגם וקיימנו דהינו מושבים בדעתינו להכיר טובות הבורא ואולי אמרינו והגינו לזמן זהה הינו שכח על כל הזמן שהחינו עד עתה ולא רק על רגע של עתה ובאמת היה ראוי להודות לה' על כל נשימה ונשינה כאמור במדרשים על כל הנשמה תחול יק' אלא שקבעו חז"ל ברכה זו על איזה דבר חדש ששמחין בו (שורות שאלת יעקב ה- ז"ד חותם י"ח שהובא בספר חיים של ברכה דף מ"ח)

II. הנה מצינו דברכת שהחינו נאמרת על ה' אופנים (עיוזין מ') והוא על המצוות הבאות מזמן לזמן (רב שרירא גאון) וי"א או שיש בו שמחה (תוספות סוכה מ"ב) וי"א או מזמן לזמן או קניין לו לתפילין או שאינה מצויה בכלל עת כמילה (רמב"ם זרכות י"ה - ט) ועל קניין דבר חדש (זכירות נ"ע: לכ"ג - ז) ועל ראיית פנוי חיירו לאחר ל' יום (זכירות נ"ע: לכ"ה - ה) ועל פרי חדש מזמן (עיוזין מ': לכ"ה - ז)

III. על איזה דברים מברכים שהחינו

א) בנין בית הכנסת החדש - עיין במ"ב (פרק ה') קהל שננו או קנו בהכ"ן יעמוד הש"ץ ויברך בקול רם הטוב והמטיב להוציא את כולם וע"ע בכף החיים (ק"י - לוט ט"ז) דיברך על פרי חדש ובלאו הכני בלבד שם ומלכות וכ"כ הילקוט יוסף (ג - ק"ג - ט"ז)-DDINOT ספרים דין מברכים עליו דמצות לאו להאנות נתנו

ב) עשיר גדול שאפילו כלים יקרים וחשובים אין נחובים לו ואין שמח בהן לא יברך עליהם (מ"ב לכ"ג - י"ג) אמן עני לא יברך על כלים ובגדים שאינם חשובים אפילו אם הם חשובים לו (רמ"א לכ"ג - ז)

ג) חנוכיה חדשה שיש לו ולאשתו ובני ביתו אינו מברך עליה ברכת הטוב והמטיב אלא היא מברכת שהחינו דודוק שימושים בהם הוא ובני ביתו מברכים הטוב והמטיב (ברכת השיד והשבה דף י"ג)

ד) ממון שהכללה מכניתה לו אפילו שהוא הון רב אין לברך עליו שהרי משתעבד בהם ונעשה עבור לה (מור וקציעה לכ"ג)

ה) אין לברך שהחינו על תפילין חדשות מטעם שמצוות לאו ליהנות נתנו וגם משום שנעשו מעור הכמה ודלא כהרבמ"ס (זכירות י"ה - ט) דמברך על כל מצוות שיש בהם קניין ותועלת לאדם וילדה אשתו זכר מברך הטוב והמטיב וגם היא צריכה לברך (lec"ג - ה)

ז) ילדה נקבה כתב המ"ב (lec"ג - ז) שהוא מברך שהחינו ולא אשתו ודעת העורך השלחן (ה) דין מברכין שאין בזה שמחה כל כך כזכור

ח) נולד לו ילד עם מום חמוץ כמו ילד מונגולואיד הורה הגראי"ש אלישיב שאין לברך מאחר דהורים אינם שמחים אמן אחרים פסקו דברך (תורת היולדת ל"ז - ז) נולד עור או חיגר וכדומה יתכן שمبرך דהרי יכול להיות גדול בישראל הרב יוסף היה סגי נהיר ונחום איש גמו היה בעל מום (זט)

ט) מי שנוהג להביא לט"ז בשבט אתרוגים מרוקחים (jam) אינו מברך עליהם שהחינו כיון שלא ניכר בהם שום חידוש בין היישן להחדש אבל אם עושה המركחת בבית מפiroת חדשים שפיר מברך עליהם שהחינו והיינו מרכחת ביתי (ספר ברכת השיר והשבה דף י') ויש לנו גין שלא לברך שהחינו על שום פרי שמצוין בינוון כל שנה

ו) חתן תורה וחתן בראשית מברכים שהחינו מושם שיש להם הנאה ושמחה מסוים התורה והתחלתה (רוקח סימן צע"א) ועיין עוד בשור"ת רביבות אפרים (ג - קלס"ג) דרכם הפסיקים סוברים שהוא רק המשך מהקודם ולא פנים חדשות ואין מברכים

יא) בעל תשובה אינו מברך שהחינו על זה שהוזר בתשובה כיון שהוא תמיד מצוה ולא בא זמן לזמן ועוד אכן מברכים על קיום מצוות שמקיים האדם פעמי ראשונה בחיו (ש"ך כ"ח - ס דלא כהרמ"א) ועוד דיש חשש שאולי יחוור למה שהוא ועיין בשור"ת יחוור דעת (ג - לא"א) ולכואורה ה"ה בגר וחופה דין מברכים שהחינו וכ"כ המהרש"א (פלקי מגילה)

יב) נשים מברכות שהחינו על פאה נכנית חדשה (מערכת השיר והשבח דף יס"ק בשם רב משה)

יג) קנה מכונית חדשה או מקרר חדש או מזגן חדש וכן מי שקנה לאשתו תכנית חדש זהב או כסף לא יברך שהחינו הויל דברכת שהחינו תלואה במנגה ומנגה העולם שלא לברך על כלים חדשים (כף החיים לכ"ג - כ) וע"ע במא"ב (כל"ג - י"ג) דבכל הנ"ל אם הם דברים שלב האדם שמה בהם מברכים וכ"כ האג"מ (ג - פ"ג) דمبرכים על כלי הבית שש machim בהם

יד) נולדו לו תאומים בן ובת מברכים הטוב והמטיב בלבד דבכל מאתיםמנה (ספר תורה היולדת לא"ז - ד)

טו) אם נולד לו נבד אינו מברך ועיין בכה"ל (כל"ג ד"ה ילה חצטו) בשם תשובה הרשב"א ודלא ספר חסידים שיוכן לברך

טו) עד מתי יכולים לברך הטוב והמטיב למי שנולד לו בן - עיין במא"ב (כל"ג - ג) דהיינו אם לא בירך תיכף כששמע יברך לכ"ו ע"ע דעתין הטובה נשכחת ונראתה ודוקא אם עדין תוקף השמחה בלבו (כף החיים ס) וי"א רק בשעתה בשורה מברכים (אשרם מבוטשאטש לכ"ג - ח) וי"א עד ג' ימים (תשיבות והנוגות ח - כ בשם מור וקציעה)

יז) הכותב או קונה ספר תורה חדש עיין בбар היטב (כל"ג - י) דיש לברך שהחינו דעתיך בזיה ממילה ופדיון הבן כיון שיוצא בקניה זו מצוות וכ"כ החת"ס (י"ג) והמר"ם שי"ק (י"ד לי"ד) כתוב שאין מברכין שאין אלו בקיאין בחסירות ויתירות ועוד דנעשה מעורות של בהמה (רמ"א ו)

יח) הבא פעם ראשונה לכותל המערבי וכן הבא לבקר בטயול פעם ראשונה לארץ ישראל אין מברכים שהחינו דמה שייך לברך שהחינו על זה שבא לכותל ורואה הבית בחורבנה אלא אדרבה יש לו לקروع ועוד דרוב הפסיקים סברו שככל מצוה שמקיימה פעם ראשונה בחיו שלא מברך על זה שהחינו כהש"ך (י"ד כ"ח - ה) ודלא כהרמ"א

יט) מי שזכה לסייע כל הש"ס לא יברך שהחינו עיין בשיעור 547 (ז)

כ) קנה כלים לו וכליים לב"ב מברך על שלו שהחינו ועל דב"ב מברך הטוב והמטיב דטוב הוא לדידיה שזכה להיות ב"ב מלובשים במלבושים כבוד (מא"ב לכ"ג - סק"ט בשם הב"ח)

כא) אין לברך שהחינו או הטוב והמטיב על כלים חדשים לצרכים טבילה ועדין לא טבל וגם למי שקנה בית חדש ועדין לא קבע המזוזות ועיין בשער הציון (חotta כ"ח) דרע"א היה מסופק בזיה וספק ברכות להקל

כב) אדם שעולה לגדרה לעבודה תשובה או רב עיין בשיעור 376 (ג-ז)

כג) על קניין ספרים חדשים פסק המג"א שלא לברך דרך על מצוה הבהא מזמן מברך וגם מצוות לאו להאות נתנו אמן המור וקציעה כתוב כיון שיש שמחה גדרה בקניין הספרים יכול לברך כמו על כל כלים חדשים ולכואורה כ"ש למי שמשים הש"ס והשר"ע יכול לברך בשם מלכות וכ"כ המ"ב (כל"ג - י"ג) שمبرך שהרי הברכה נתקינה על השמחה ולא על התשмыш של הספרים דמצוות לאו להאות נתנו

כד) הוסיף בו איזה سورה בגובה הבית לכ"ו יש לברך אבל סתרה וחזר ובנאה

יש מחלוקת בדבר (מ"ב סק"ז) וספק ברכות להקל

כה) **כלים שknאמ בתשלומי credit** יותר טוב שלא לברך עליהם (בארכ משה ס-ס"ח) והמנוג הספרדים שלא לברך כלל על קנית כלים חדשים ורק על בגדים (כה"ח לכ"ג - כ' ול')כו) **המנוג שלא לברך** שום ברכה על מה שמקבלים בירושה וזה כנגד פסק השו"ע (לכ"ג - ז)כו) **המקבל מתנה חשובה** דעת הבה"ל (לכ"ג - ס"ט ס"ה) שمبرך שהחינו ודלא כהשׁו"ע (לכ"ג - ה) שمبرך הטוב והמטיב

כח) **מצאה מציאה** מברך עליו שהחינו או הטוב (מ"ב לכ"ג - סק"ז) זה גمرا מפורשת (דילות ס-כט) **למה לא מצינו שיעקב ויוסף בהגיתם שיברכו שהחינו** משום יוסף היה במצרים והרגיש יעקב בזה שזה התחלת בגלות

לו) **המחרזי מינץ בירך שהחינו כשהגיע למאה ויא"ג שנים** שהוא לו בר מצוה שנייה ספר חיים של ברכה (דף לפ"ט)

לא) **הברכות שנברך בקבלת פני משיח צדקנו** - עיין בשו"ת מנוח שלמה (א - י"א - כ"ז) שיברך ד' ברכות (א) ברוך ... חכם הרוזים (ה) ברוך ... שחלק מחכמו ליראיו (ה) ברוך ... שחלק מכבודו ליראיו (ו) ברוך ... שהחינו ועיין בשו"ת לב חיים (ז - מ"ז) שכח שمبرך ברכת אשר גאלנו וגם שהחינו כי בודאי אנחנו קבועים يوم הגואלה ליר"ט

IV. **פירות המצויים בכל עונות השנה כמו שיש בזמננו בהרבה מדיניות** שהחזקים את הפירות במרקם וכדומה ובזמן שהפרי מתחדש עדין נמצא מיחסן יש מהאחרונים שהחשו בזה שהוא ברכה לבטלה

א) **לא שייך שמחה בהתהדר פרי חדש** דהיינו דמצויין תDIR הן בקייז והן בחורף לא שייך כ"כ לברך שהחינו דבשמחה הלב תלייא מילתא (בזמירות דברי יואל ז חות טכ"ס)

ב) **ועיין באג"מ (ג - ל"ז זסוף)** שכח דלמעשה אולי יש מעט בברכות ובפרט בברכת שהחינו על פרי חדש שהוא רשות (מג"א ס"ק ו) אבל מ"מ כיוון שיותר נוטה לברך לנין בלילה ב' דר"ה יכול ליקח פרי שלא טעם עדין מהחדשים ולברך זמן. זה תלוי בכוונת הרמ"א (לכ"ה - ו) עיין במ"ב (ס"ק י"ח) ורב מרודי מרכז אמר לי שהוא אין מברך שהחינו על שום פרי

ג) **ועיין בתשובות והנוגות (א - כ"א)**adam מגיע כאן במשך השנה רק מעט ולא מצוי ובוקר ולא בכלל החניות אלא בחניות מיוחדות כה"ג ראוי לשמות ולברך שהחינו ואם לאו אין מברכים

V. **הمبرך על פרי חדש האם יקדים את ברכת הנחנין לפניו ברכת שהחינו או יקדים תחלה ברכת שהחינו** - נכון יותר להקדים שהחינו לברכת פרי כדי שלא להפסיק בין הברכה לטעמת הפרי בשחינו שהוא רשות משא"כ בברכת שהחינו על המצות שהיא חובה מתקנת חכמים כברכת המצות ולמן הויאל מעיקר הדין לברך על הראייה של פרי חדש בלבד יותר להקדים שהחינו וכן דעת המ"ב (ס"ק י"א) בשם הפמ"ג והעשה"צ (ס"ק י"ג) כתוב דאיתנה ראייה מגביל לתורי לאכול דשם אסור לאכול קודם שיתן לבהמתו משא"כ הכא דיתנו שהחינו הוא רשות וכ"כ העורך השלחן (ס"ק ה) ושו"ת מהרש"ג (ג - ג) וכ"כ בשו"ת כתוב סופר (כ"ה) בשם אביו החתום סופר ועוד

VI. **העולם נהגין להקל בברכת שהחינו ואפשר משום שהרמ"א (לכ"ג - ה) כתוב** שברכה זו אינה חובה אלא רשות